

عنوان مقاله:

قانون در پرتو دادرسی اداری

محل انتشار:

همایش ملی «ارتقای کارآمدی دیوان عدالت اداری در نظارت بر مقررات اداری» (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

نازیلا دباغ - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، مدرس دانشگاه،

رضا احسانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق بین المللوکیل پایه یک دادگستری، دادیار دادرسی انتظامی کانون وکلای خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

در بسیاری از کشورها مراجع و دادگاه هایی تشکیل شده اند که مردم در این دادگاه ها می توانند از تصمیمات دولت و یا ماموران دولتی در صورتی که مغایر با قانون اساسی و یا سایر قوانین و مقررات آن کشور باشد، شکایت کنند. در ایران هم، چنین مرجعی وجود دارد که به آن دیوان عدالت اداری میگویند. این دیوان در اجرای اصل یکصد و هفتاد و سوم (۱۷۳) قانون اساسی جمهوریاسلامی ایران به منظور رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات مردم نسبت به ماموران و ادارات و آیین نامه های دولتی خلافقانون یا شرع یا خارج از حدود اختیارات مقام تصویبکننده، زیر نظر قوه قضاییه تشکیل شده است. و با توجه به بعد نظارتی، اختیارات آن در مورد مقررات دولتی سایر قوا و مراجع قدرت و همچنین مواردی نظیر نقض اصل برابری و منع تبعیض درجایگاهحقوق اداری اشاره داشته است. آیین رسیدگی در دیوان عدالت اداری تا حد زیادی شبیه آیین رسیدگی در محاکم عمومیدادگستری است، بدین معنی که مطابق ماده ۲۱ قانون دیوان عدالت اداری، رسیدگی در دیوان مستلزم تقدیم دادخواست است کهبه زبان فارسی و در برگه های چاپی مخصوص نوشته میشود. تفاوت عمده در رسیدگی دیوان، عدم ضرورت دعوت از اصحاب دعوایجلسه دادرسی و عدم ضرورت مراجعه حضوری شاکی برای تقدیم شکایت است. با وجود این، هرگاه دیوان مقتضی بداند، طرفین یا یکی از آنان را برای اخذ توضیح دعوت مینماید. از سوی دیگر، هزینه ناچیز دادرسی و ساده بودن تشریفات آن، آییندادرسی دیوان را از آیین دادرسی محاکم دیگر متمایز میسازد. در همه ی مواردی که قانون دیوان عدالت در موضوع خاصی ساکتباشد، مقررات ناشی از آیین دادرسی مدنی بر آن بار میشود.

کلمات کلیدی:

دیوان عدالت اداری، حقوق اداری، مقررات دولتی، قانون، دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616403>

